

Isten hozott, Rend!

2020 március 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Vészhelyzet van.

Most, amikor ezeket a sorokat írom, az utcán katonák és rendőrök vigyázzák a rendet. Figyelnek, hogy ne lopjanak, ne fosztogassanak, senki nem tegyen semmit, ami a közösség ellen való.

Másfél száz magyar nagyvállalat mellett honvédségi irányítócsoporthoz dolgoznak. A kormány határozataiban, kommunikációjában gyakoriak a „nem engedjük”, „megbüntetjük” formulák. Az Európai Unióban lényegében megszűnt a schengeni rendszer. Nem utazhatunk egyik országból a másikba, sok helyütt kijárási tilalom lépett érvénybe. Az állampolgárok szabad mozgását tiltják, irányítják, átmenetileg korlátozzák. Senki nem tehet semmit, amivel bármiféle módon is árthat másoknak, nem terjesztheti a kórt, oda kell figyelni egymásra.

Vészhelyzet van. Az egyéni érdeket felülírta a közösség védelme.

Európa utolsó harminc esztendeje összefoglalható ebben a tételmondatban: a nyugati idiotizmus és a keleti lerongyolódás nászából egy nagy bűdös semmi fogant. Semmire nem mentünk egymással, továbbra is bizonytalanul méregetjük a másikat, miközben közös európai örökségünk és jelenünk szemétdombra került. A legnagyobb baj, hogy teljesen elpuhultunk, ellenálló erőnk elillant, megroskadtunk az egyenlőség eszmék hazugságözöne alatt. És miközben felépítettük az eszményi bulitársadalmat, ahol senki nem vállal semmiért felelősséget, ellenben pontosan tudja, hol, mikor és mennyiért hazudhat magának vidámnak tetsző életet, elfeledkeztünk arról, hogy létezésünk nem pusztán élvezeti kérdés.

Utoljára 1945-ben tapasztalta meg egy egész nemzedék, hogy milyen a nélkülözés. Hogy milyen, amikor származásod, vallásod, osztályhelyzeted miatt bármikor meggyilkolhatnak. Amikor szőnyegbombázás veti szét a házakat, és te vagy eléred az óvóhelyet, vagy nem. Amikor milliók tűnnek el csatatereken, munkatáborokban, keletre indított vonatokon, és a végén nincs már olyan család, amelynek a tágabb vagy szűkebb környezetében ne gyászolnának. Nekünk, kelet-európaiaknak néhány évtizeddel több jutott a pusztításból, mint a minket *Sztálinnak* odalőkő nyugatiaknak. Mégis mi jártunk jobban: némileg megtépzva, de mégiscsak itt vagyunk, és bár a liberalizmus vírusa jóval a koronavírus előtt kikezdte szervezetünket, élünk és élni is fogunk. Szemben a teljesen elhülyült, eszüket és méltóságukat veszített nyugatiakkal, akik már réges-régen végeztek magukkal, csak erről még nincs tudomásuk.

Mindazok, akik most negyven liszteszsákon üldögélve olvassák e sorokat, gondoljanak arra, hogy nem a koronavírus a legnagyobb kozmikus igazságtalanság, ami emberrel megeshet. Csekélység az ahhoz képest, amit a szüleinknek, nagyszüleinknek ki kellett állniuk. Mindenkit megnyugtatok, hogy vannak, lehetnek a mostaninál ezerszer keményebb helyzetek is. Például ha nincs áram, nincs fűtés, megszűnik a mobilszolgáltatás, ha bedugulnak a kivezető utak, és az egész, akinek lelki fegyvere és víze van. Ahogyan azt a *Gerilla című* regényben (?) olvashattuk. Hogy túlzás volna? Ha három hónappal ezelőtten azt mondjuk, hogy a nyugati világ leáll fél évre egy titokzatos vírus miatt, és egyáltalán nem biztos, hogy észre nem dől össze minden kártyavárként, valószínűleg csak jót mosolygunk.

Ma már senki sem mosolyog, hanem igyekszik felcsippenteni valamit a való életből, amit elveszített, miközben bulitársadalmat épített. A Rend helyreállt. Nem marad velünk végleg, de megmutatja magát néhány hétre, hónapra. Emlékeztet bennünket arra, hogy a határok természetes képződmények; hogy nem jó, amikor az egész világ útnak indul; és hogy normális esetben mindenki maradjon ott, ahol született. És hogy amiként a természetet sem zsigereket ki, azonképpen a társadalom tőrőképesége is véges. A sok beteg ötlet és életgyakorlat, a nihilizmus és a nemtörődömség elburjánzása most út vissza. De egyúttal az is látszik, hogy ki a túlélő, és ki az áldozat. Hogy ki bízik magában, kinek van testi-lelki ereje, és ki omlik össze már attól, hogy nem mehet el júliusig a kedvenc romkocsmájába.

Szociáldarwinizmus? Nem, csak az élet parancsa. Az erősebb túlél, a gyengébb lesöprik a színről.

Észrevették, hogy két hete felszívódott a hazai liberális hálózat? Egy ideig még vakkantgattak, kritizálták a kormányt, keltették az álhíreket, a pánikot, ahogyan szokták. Ott ültek boldogult mosollyal a stúdiókban, a sajtótájékoztatókon, osztották az észet a Facebookon. Azt játszották, amit szoktak: hogy nekik függetlenek, hogy nekik szakemberek, miközben aláásták Magyarországot, megpróbálták megpuccsolni a kormányt a koronavírus ürügyén.

Mára – szórványos kivételektől eltekintve – már nem ugat a farka. Otthon ülnek, néznek maguk elé, és nagyon félnek. Félnek a vírustól, félnek mindenkitől, de leginkább félnek a valóságtól. A valóságtól, amely időről időre

méretes pofonokkal szokta észhez téríteni őket. Nem láttuk, nem hallottuk őket akkor, amikor iszlamista erők szaktották az európai városokat. Kussoltak, amikor megmutatkozott az erők, kussolnak most is, amikor az emberekre is megy a játék. Nekik csak akkor nagy a szájuk, ők csak akkor léteznek, ha békeidőben szövegelni kell. Sem szeretteiket, sem magukat nem tudják megvédeni, semmit sem érnek a vészhelyzeti börzén – ők csak elméletileg léteznek. A való súlyuk: nulla.

Ezeknek az embereknek fogalmuk sincs arról, hogy a világ és a másik ember ismerete nélkül semmit sem érnek. „Önmagadhoz csak a világon keresztül vezet az út, és nem szeretheted magadat, ha mást nem szeretsz” – mondja Hamvas Béla is. Ezek az emberek hazugságokból szöttek védőhálót maguk köré, felépítették hamis mítoszukat, ami önmagukból indul ki, és oda is tér vissza.

Van félnivalójuk: nem a földi büntetéstől, hanem az isteni igazságtól. Az örök harmóniától, amely ezekben a napokban is felsejlik kicsit, és amely mindig, minden időben egyensúlyba hozza az ostobák által felborított természeti és társadalmi környezetet.

Isten hozott, Rend! Isten hozott benneteket, katonák! Isten óvja Magyarországot! Érizd a határt!

Ez a legkevesebb, amit majd a vírus lecsengése után is mondhatunk, kívánhatunk egymásnak.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

